"Укр. Робітничі Вісти" питають вас сьогодня: Чи ви вже віддали свій одноденний заробіток для нашої преси? Ні? Так поспішіть негайно!

"ЙДІТЬ ШУКАЙТЕ РОБОТИ В ІНШІЙ МАЙНІ І ПРАЦЮЙТЕ ЛІПШЕ"—ПРОМОВИВ ПАНСЬКИЙ НАГАНЯЧ ДО МАЙНЕРІВ

Тіммінс, Онт.

І знов прогнано кількох робітників з майни без жадних причин. Ці робітники робили по девять років в Голинджер майні, а тепер їх прогнано. На "тайм" цих робітників писали, що "робота їх незадоволяюча". Коли вони пішли до капітана спитатися, защо їх прогнано, він їм зачав закидати щось иншого, але як ті робітники показали йому тайм", на якому було написано, що їхня робота не задоволяюча, хоч вони найтяжше працювали в тому департменті, тоді капітан їм сказав:

—Так, ви робили... але ви ліпше йдіть найдіть роботу десь в иншій майні і зачинайте робити ліпше.

Ось і порада й доказ, защо робітника квітують. Коли захоче якийсь посіпака проїхатися по карку робітника, тоді він вживає всіляких засобів, щоб задоволити свої прокляті кишені й нерви на карку робітника. Так воно і є. Роби як хочеш, хоч і лопни коло роботи, то як якийсь посіпака в майні не вподобає собі особисто робітника, тоді його нагонять і йди куди хочеш. Не мають ніякого милосердця на робітникам оті посіпаки, не дивляться вони на те, що згадані робітники наймолодший свій вік віддали для Голинджер майни, не дивляться на те, що згадані робітники мають рідню на втриманні. Оті немилосерні пявки проганяють робітника і кажуть: "Йди шукай десь роботи і роби ліпше".

Та прийде колись той час, що як не самі батьки-робітники то їхні діти відплатяться за варварське поведення й визиск робітників в цей час. Але отой відплатний час нам, робітникам, варта прискорити, бо, поправді сказати, робітники ще замало звертають увагу на те страшне гонення робітників при праці. Кожний робітник повинен собі затямити те, що капіталістична кляса не має серця до робітників, без ріжниці якого походження вони не були б, з них має висмоктати капіталіст їхню силу, і опісля прогнати їх, як нездатних більше для визиску.

Отож робітники дивіться, яке страшне життя стоїть перед нами. Всіх нас така доля чекає, як згаданих робітників. Й треба вступати в робітничі організації, які боряться за визволення робітництва з цього кріпацького ладу, бо інакше наше життя є загрожене. Буржуазія є добре зорганізована і якій би атак вона не робила проти робітничої кляси, її це легко вдається, бо вона в організації своїй має силу. Й щоби побороти буржуазію, треба мати зорганізовану робітничу силу. Одначе, не всі ще робітники вірять, що тільки організованою дорогою можна побідити свого ворога капіталіста. Але час той недалекий, в якому кожний робітник побачить, що він мильно думав, що без організації можна побороти свого ворога. Та щоб не чекати до останньої хвилини, треба вже зараз кожному робітникові вступати до боєвих організацій і приготовлятися до ще гостріших боїв проти свого ворога, капіталіста.

Робкор.

РОБІТНИКИ ПРАЦЮЮТЬ ВПАРІ З МАШИНОЮ БІЛЯ БУДУВАННЯ ТЕНКУ

Брентфорд, Онт.

Місто Брентфорд є четвертим з ряду що до фабрик в Канаді. Проте, безробітних начисляється тут около дві тисячі, які сидять вже довший час без праці і знаходяться в крайній нужді, вони самі й ціла їхня родина терплять голод. Коли безробітні йдуть до ситі голу вспоминатися праці або хліба, щоби покормити голодних дітей, тоді радні листа зі своїми мейорами кричать: — Геравт, я не винен тобі, що ти маєш тільки дітей. Такими словами трактує міська рада безробітних, які вспоминаються праці або хліба. Зараз в нас місто розпочало будову тенку на воду. Подивитись то будова досить велика, одначе, робітники дуже мало робить коло нього, бо всю роботу забрали машини.

Одного разу пішла чутка по місті, що буде брати робітників до цементовання цього тенку. Безробітні збіглись два дні наперед, очікуючи праці.

Пішов і я, щоби також дістати роботу. Бос виніс шуфлі і кинув межи безробітних, як псам голодним кістку, і самий з другими наганячами лився, як робітники дерлись за лопати. Хто був фізично сильніший і міг видерти від 6-тьох людий шуфлю, той став до роботи на два дні, заки зацементують те, що будова вимагає.

Я фізично слабий й не можу так боротися за лопату, тому мусів вертати додому з нічим. Коли я вийшов другого дня, щоби дістати роботу, я не міг надивитися, з якою скерістю ці робітники працювали. Я до нині думав, що спід-ап систем є тільки у фабриці, а то його застосовують навіть коло простої роботи. Один робітник чакидає на вельбару граб, самий возить і скидає й то так скоро кожний робить, як ця машина вимагає, що мішає цемент. Працюють по 12 годин за 35 центів на годину, так що останніх годин вже неможна докінчити, бо не стає сил.

Брентфордська буржуазія зі своїми наймитами на чолі, щоби себе забезпечити від безробітних, які їм докучають, вспоминаючися праці або хліба організовує юнію безробітних під проводом соціял-зрадників АФП. Ці зрадники поставили на голову безробітних якогось провідника зі соловейшин армії дали йому роботу, грубого циґара закурити і цей голова робить те, що йому диктують оті соціял-зрадники, та міська рада.

Коли безробітні побачили, кому служить та ціла юнія, з якої немає ніякої помочі для безробітних, вдались до комуністичної партії, щоби їм дати просвіта, який мав би розвязати їм причину безробіття і вказати, як їм боротись проти него. На мітінгу безробітних тов. Джексон сформував комітет безробітних, який, ми віримо, буде вспоминатися за безробітних краще чим ці соціял-зрадники з АФП. Тому, що ця юнія безробітних під проводом АФП до цеї пори нічого доброго не зробили, так ми всі безробітні, як також і ті, які ще працюють до якогось часу, повинні вступати до нової юнії, яка є під проводом компартії, що буде боротися проти безробіття і вспоминатися за нами боєвим шляхом за краще життя трудящих.

Всі до нової юнії безробітних, а зорганізованою силою ми здобудемо те, що робітникові належиться до життя, а тоді не будемо дертися за шуфлю кількох разом. Й міська рада тоді буде інакше ставитись до безробітних, як зараз вона робить.

І. Т.

"КЕНАДА НО ҐУТ" — ЗАГОВОРИВ АЖ ТЕПЕР КУПЕЦЬ З АМСТЕРДАМУ, КОЛИ ЙОМУ НЕ ВДАВСЯ БИЗНЕС

Вінніпеґ, Ман.

Пристань Ліверпул, Анґілія. Сьогодня 2-го березня відчалює від берега пароплав "Антонія", котрим ми маємо відїхати в сторону Канади синім морем Атлянкиту. В годині 12 забрано нас великим червоними іміґраційними автобусами з іміґраційного готелю до пристані.

Офіцер-матрос при вході, рахуючи, натискав на кнопку малесенького апарату на форму годинника, що вибивав автоматично числа за одним потисненням кнопки. В кораблі нас матроси порозділювали по окремих каютах по 2, 4 й 6 осіб.

Хлопці з валізками і мішечками порозташовувались як новобранці у військових казармах, скінчивши, вибігли на палубу подивитись, як корабель буде відчалювати від пристані.

З Польщі нас їхало до 120 більша часть з Західньої України і якась часть білоруснинів, решта поляків. Їхала велика частина анґлійців на рільні роботи на фарми, декілька естонців, латишів і німців.

День був чудовий, гарнесенько сонечко горіло зверху, а весняний вітрець розвівав буйне волосся пасажирів (нам ні, бо у Вайґерові нас до шкіри обстригли). Точнісенько пів до другої години корабель трикратним гудом серени пращав береги ліверпульської пристані. Під звуки орхестри наш корабель прорізував синю воду, розбиваючи дрібні малі филі. Замаяли сотні білих хусточок на березі й на кораблі пасажири перекрикувалися пращальними словами з рідними.

Лише ми не мали рідних. Наші рідні зісталися далеко за тисячі миль. Ми все стояли на палубі і вдивлялись в останки землі Европи і її мешканців. А ми все мчали своїм пароходом в невідому сторону все далі і далі.

Проразливий голос кухарського дзвінка кликав на обід, якого ми ще сьогодня не їли. По обіді ми вийшли на палубу, але вже зовсім не було видко землі. Ми виїхали на безкрає море і мчали невідомою путтю.

Сонце ховалося за бурливі хвилі океану, звільна потапаючи в запінених хвилях глибокого синього моря. Останні лучі потапаючого сонця рівно падали на чорні стіни парохода і долівку полуби. Розбурхана вода прибрала чудовий ріжноманітний колір блескучого сонця. Корабель все мчав вперед, прорізуючи своїм гостроватим передом бурхливіші хвилі, що запінливо вибрискували верх палуби і дерлися що-хвилини на неї угору.

Сходячи з палуби, я ішов написати мої початкові враження з плавби океаном до знайомих товаришів. Зайшов я до одної кімнати, примістився при столі й лиш почав писати перші слова, я зауважив, що при тім самім столі сидів невідомий мені чоловік, який теж писав письмо. Чоловік цей низенького росту, з великим черевом, круглим спаслим обличчям, в чорнім капелюсі й гранатовім убранні, а на золотім ланцюжку сторчав у бічній кишені камізольки годинник. Чоловік, той покурював циґаро, куба.

В тім часі вбіг обслугач корабля і тонким голосом скричав:

— Коман, це жіноча кімната. Вам тут не місце. Він маєте в другім місці корабля кімнату для мужчин. Коли я глянув на свого сусіда, якого я мав за анґлійця, то він стояв з відкритими широко очима і лише здивовано споглядав на мене і все здвигував раменами, наче хотів щось спитати.

Наш анґлієць показав рукою, щоб за ним іти. Йдучи, мій сусід щось бурмотів під носом, тяжко сапучи. Наш обслугач привів нас до другої кімнати, де вже було багато моїх товаришів подорожжі. Ми відразу зрозуміли, в чому річ і сильно оба розсміялися. Мій сусід докінчив тут письмо і почав питати, хто ми такі і відки їдемо.

Один мій товариш відповів, що ми "Поляндз". Він махнув головою, що розуміє. Вмішався і я до розмови, питаючи, хто він самий такий. Він сказав, що є самий голяндець з Амстердаму й розуміє по німецьки. Тяжко ломаною німеччиною я розповів, що ми їдемо з Західньої України, що є в окупації під Польщею і що ми є українці. На це він скрутив головою, даючи відповідь, що він не розуміє, що це є українці. Отож для ширшого розуміння я сказав, що ми "русини". Він випулив очі зі здивовання й показав рукою на нас.

— Ви русини? Так, ви більшовики, комуністи, ви недобрі люди, ви берете таких людий як ми під стенку й тут показав на себе.

Втім я видобув з кишені копійку, радянську монету й показав мойому сусідові з того боку, де видніє герб Радянського Союза серп і молот. Він взяв монету в руки, подивився на неї пару мінут й злісно сказав, що це треба викинути крізь вікно у воду.

Далі він почав розповідати, що нам немає місця в Канаді, наколи ми-комуністи.

— Канада країна добробуту і для більшовиків немає в ній місця? В ній робітникові жиється як самому панові.

Довго торочив він про добрість канадійських капіталістів, віхвалював соціял-демократію і другий Амстердамський Інтернаціонал. — Большевік но ґут! говорив він раз-у-раз.

Вслід йому посипались слова "большевік ґут, ґут, ґут.

Довго ще товариші кепкували з нього і з веселим гумором порозходились спати.

Їхали ми океаном днів 9. Щодня стрічав я свого сусіда. Він випитував мене про життя в Польщі і про те, що ми робитимемо в Канаді. Наша балачка була дуже комедійною, бо більше ми говорили руками чим словами. З тих балачок довідався я, що мій сусід є купцем з Амстердаму і їде до Канади як договорщик молочарського тресту.

Приїхали ми до Вінніпеґу ла 3 квітня в 5 годині вечером. День був погідний, сонце було майже на склоні, примерзав сніг по вулицях і по сайдвоках. Він грубою верствою вкривав ще землю. Му висіли з потягу, розпращалися, приобіцюючи писати один до одного. Висів і мій сусід. Я розпращався і з ним, кріпко стиснули собі руки, й я скоро спішив до моїх братів.

***

Вінніпеґ. Канадійське місто. В ньому багато тисяч безробітних, що, вештаючись зиморені голодом, шукали праці. Тут їх багато. От я уже сьогодня два місяці як приїхав до Вінніпеґу і ходжу без праці і без цента. Завжди ходжу по місті, шукаю праці. Тут таких є сотки й тисячі.

Голод і нужда заставили думати робітників про себе. Вони згуртувались і облягли уже 3 день з черги ситі голодом з домаганням "хліба або праці". Сьогодня знову зібралися тисячі безробітних з тими самими домаганнями, випроваджуючи делеґацію що кілька хвилин до міської ради.

Отже нас іде душ 7 на мітінґ безробітних. Перед нами як з-під землі виріс мій сусід голяндець і ще здалека, пізнавши мене, вияг свою опасисту руку і простяг до мене.

— А, галов! Но ворк? питає мене.

— Но! Відповідаю йому Він рухом своєї руки показав на робітників, що вони "но ворк". При цім сказав аж тепер правду він, що вихвалював ще недавно Канаду, країну добробуту.

— Кенада но ґут!

Коли один з робітників зауважив йому, що в Канаді не обійдеться без соціяльної революції, то він лиш махнув рукою, не відповідаючи ні слова. Так хвилину ми постояли й дивилися один на одного. Він все сумно позирав і сказав, що нема бизнесу для нього в Канаді.

Один робітник зауважив, що нам нікуди стояти а треба поспішати на мітінґ. Тут ми розпращались, мій сусід на відході повторив знов — Кенада но ґут! но ґут. На тім ми розпращались і він покотився знов бочкою далі, а ми спішили на мітінґ, що збирався на Маркет Сквер.

Арсен.

СПРОСТУВАННЯ.

В минулому числі "УРВ" було вміщено листа-подяку т-ки К. Шатульської за пять тижнів запомоги і замісць $57.00, подано було $27.00. На цему місци спростовуємо цю друкарську помилку.

За Г.З. РЗТ,
О. Хоміцький, секр.

УДАР ПО КУРКУЛЬНІ Й КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНІЙ ЗҐРАЇ В СРСР ПОСЛАБИВ ПОЗИЦІЇ ПЕТЛЮРІВЦІВ В КАНАДІ

Віндзор, Онт.

Наступ на куркулів в Радянському Союзі й викриття контрреволюційної "Спілки Визволення України" завдав смертного удару усім чорним силам, що намагалися послабити а то й спиняти соціялістичну розбудову країни пролетарів. Процес в Харкові, на якому судили єфремівців виявив наявно, що звязки між контрреволюційною спілкою петлюро-єфремовщини а кулаками існували й ціль одних і других була одна й та сама.

Хоч контрреволюціонери прибрали собі крикливе імення визволителів, на харківському суді вони самі засвідчили, що хотіли не визволяти Радянську Україну, а поневолити її імперіялістськими державами сусідніх країн. Петлюро-єфремовці визволяли свої власні поміщицькі інтереси, скріплюючи свої організаційні звязки й діяння з білополяками й зрадницькими галицькими УНДОрадикалами.

Оті звязки сягнули аж в Канаду. Це видно з того, що зараз по арештуванні контрреволюційних ватажків тієї спілки поневолення України відізвалися перші канадійські петлюрівці з протестаційним воронім вереском проти так званого "червоного терору". Канадійські петлюрівці зі своїм рептильним органом "УГ" не протестували в той час, як польські часті суди на смерть карали найбоєвіших робітників і селян, не протестували, як по тюрмах найжорстокішими знарядями замучували політичних вязнів, засуджуючи їх на мученицу смерть. А не протестували тому, що вони спільно з польською шляхтою здавлювали робітничий визвольний рух на Західній Україні, бажаючи його втопити у робітничо-селянській крові.

Ті самі канадійські петлюрівці йдуть проти бойового робітництва й бідняцького фармерства так само тут в Канаді. Вони виступають проти безробітних, доносять на революційний рух трудящих цієї країни, доносять навіть на українські робітничо-фармерські організації та її працівників за те лише, що вони організовують розбиті капіталом розпорошені сили працюючих мас.

Та трудящі Канади вже добре пізналися на чорній роботі контрреволюційної зграї у цій країні. Й зараз ті самі трудящі йдуть наступом на позиції капіталістичних наймитів, щоб відтягнути з контрреволюційних таборів тих робітників і бідняцьких фармерів, які по своїй несвідомості туди попали.

Т. К.

СТВОРИЛИ НОВИЙ ВІДДІЛ РОБІТНИЧОГО ОСВІТНЬОГО КАРПАТСЬКОГО ТОВАРИСТВА

Монтреал-Туркот, Кве.

На 11 травня ц. р. приїхав до Монтреалу організатор з Торонта тов. Челюк з Освітного Карпатського Робітничого Товариства. На його побажання скликано віче в околиці Туркот.

Головою віча був тов. Петро Бек, секретар тов. Лисачок.

Тов. голова Бек відкрив віче й у своїй промові обширно пояснив присутним гнет і терор українських трудящих під польським чеським і румунським забором, а зосібна пояснив про нужденне життя лемків в кіхтях людожерної польської шляхти.

Опісля забрав голос тов. Челюк. Він переповів історію лемків та сказав, як то польська шляхта на спілку з українськими панами стараються приборкати селянсько-робітничий рух лемків.

Дальше, говорив тов. Челюк, що була нагода в 1918 році, щоб над високими лемківськими горами повівав червоний прапор. Та лише завдяки не зорганізованості працюючих мас, що не зуміли дати належну відсіч польській шляхті та своєрідний буржуазній зграї запанувала шляхетська Польща над ними.

Тов. Челюк закликав масово ставати в ряди пролетарських борців та бути готовими на будуче дати відсіч буржуазним хижакам, які зараз готовлять похід проти СРСР. По достаточних рефератах і дискусії віче закінчено. Результат віча такий, що вписалося 22 робітників в члени РОКТ і завязано комітет.

Отой комітет взиває всіх іміґрантів з Карпат в Канаді, щоб ставали членами РОКТ та йшли вперед дорогою, яка провадить до швидкого розкріпачення працюючих мас.

Член РОКТ.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКР. РОБ. ВІСТИ"

ЛИШЕ ЩО ВИЙШЛА З ДРУКУ НА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ДРУГА НОВА БРОШУРА ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ ПІД НАЗВОЮ

БОРОТИСЬ ЧИ ГОЛОДУВАТИ!!

FIGHT OR STARVE!!

Написав Стюарт Смит

Брошура виясняє значіння теперішної економічної кризи канадійського капіталізму для канадійських робітників.

В ній викривається зрадничу ролю реформістів і трейд-юнійних зрадників в сучасній періоді загострених боїв канадійської робітничої кляси.

Вона доказує, що безробітні лише організованою силою і боротьбою можуть вибороти свої домагання.

Чи обставини робітництва погіршаться ще дуже з більшим загостренням капіталістичної кризи? На це питання найдете відповідь, в якій викривається в правдивім світлі закони економіки, які допровадять до ще гірших економічних обставин бідних фармерів і робітників. Проти безробіття і взагалі проти злиденних обставин робітничої кляси, заподіяних капіталізмом, протиставиться бойову програму комуністичної партії. Кожний робітник повинен мати цю брошуру.

ЦІНА ЦЕЇ БРОШУРИ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ

WORKERS PUBLISHING ASS'N
650 BAY STREET, TORONTO, ONT.

ЗАМОВЛЯЙТЕ Й ПОШИРЮЙТЕ МАСОВО НАЙНОВІШУ БРОШУРУ

що її видало Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство з нагоди процесу над петлюрівською єфремівщиною в Харкові п. н.

ГАНЕБНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕТЛЮРІВЩИНИ

("СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ")

В брошурі зібрані матеріяли про діяльність цеї змовницької організації на території Радянської України на основі передсудових зізнань самих керівників "СВУ".

В брошурі є вміщені покаянні заяви Єфремова, Дурдуківського, В. Чехівського, О. Гермайзе, А. Ніковського, Гр. Голоскевича, Н. Токарівської і М. Кудрицького.

БРОШУРА МАЄ 62 СТОРОНІ ДРУКУ ВЕЛИКОГО ФОРМАТУ Й КОШТУЄ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ.

Організаціям, що замовляють для розповсюдження більшу скількість, даємо великий опуст.

Замовлення засилайте таки зараз на адресу:

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.